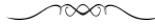

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ἰωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-72.72.207, Fax 210-72.72.210, e-mail ierasynodospress2@gmail.com

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ, ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Ἀθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2024

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Ἀνοικτὴ Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος
γιὰ τὸ Β΄ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο
τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*
(Θεσσαλονίκη, 29 Σεπτεμβρίου-1 Ὀκτωβρίου 2025)**

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 100 ἐτῶν (1923-2023) ἀπὸ τὴν ἴδρυση καὶ συνεχῆ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* τὸ 2023, προγραμματίσθηκαν δύο ἐπετειακὰ συνέδρια:

Τὸ πρῶτο, τὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο μὲ γενικὸ θέμα: «Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ἐν πορείᾳ στὴν “ἄυλη πραγματικότητα” τῆς ὕστερης νεωτερικότητας», τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ 11 ἕως 14 Ὀκτωβρίου 2023. Τὰ *Πρακτικά* του ἤδη ἐξεδόθησαν σὲ τρία ἐπάλληλα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* [τόμ. 95, τεύχ. 1, 2, καὶ 3 (2024)].

Τὸ δεύτερο ἔχει προγραμματισθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο νὰ λάβει χώρα στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ἕως 1 Ὀκτωβρίου 2025 μὲ γενικὸ θέμα: «Β΄ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο γιὰ τὰ 100 χρόνια τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Ἡ

συμβολή του στα Θεολογικά Γράμματα και η παρουσία της Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας και Θεολογίας στην ψηφιακή ἐποχή».

Ἡ *Θεολογία* εἶναι ἓνα ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ ποὺ ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς ἀπὸ τὸ 1923, μερίμνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και προνοία τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος. Σκοπὸς ἦταν και συνεχίζει νὰ εἶναι ἡ δημοσίευση πρωτότυπων και ἀνέκδοτων ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν, μελετῶν ἄρθρων, δοκιμίων και βιβλιοκρισιῶν γιὰ τὴν προαγωγή τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Ἡ *Θεολογία*, πέραν τῆς ἐλληνικῆς, δημοσίευε και δημοσιεύει κείμενα και στὴν ἀγγλική, γαλλική, γερμανική, ἰταλική ἢ ἄλλη ξένη γλῶσσα.

Μὲ στόχο τὴν περαιτέρω διεθνή προβολή τοῦ περιοδικοῦ, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 101/15.3.2022 ἀπόφαση τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., ξεκίνησε ἡ μετάφραση τῆς *Θεολογίας* στὴν ἀγγλική γλῶσσα, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ τεῦχος 92, 3 (2021), τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη ἀναρτηθεῖ στὴν ἰστοσελίδα τοῦ περιοδικοῦ σὲ ἠλεκτρονική μορφή, και ἐφ' ἑξῆς ἕκαστο τεῦχος θὰ ἀναρτᾶται μεταφρασμένο μετὰ ἀπὸ τὴν παρέλευση τριμήνου ἀπὸ τὴν ἐλληνική ἔκδοση.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀναλογιζόμενη τὴ μακρὰ και πολύτιμη προσφορὰ τοῦ περιοδικοῦ στὴν καλλιέργεια τῆς Ὁρθόδοξης θεολογίας, μέσα ἀπὸ ἓνα εὐρὸν πεδίο γνωστικῶν ἀντικειμένων τῆς θεολογίας, ὅπως εἶναι ἐνδεικτικὰ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἡ Δογματικὴ, ἡ Πατερικὴ Γραμματεία, ἡ Ἀγιολογία, ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνηση, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη, ἡ Λειτουργικὴ, ἡ Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας, ἡ Κοινωνιολογία τῆς Θρησκείας, ἡ Ποιμαντικὴ, ἡ Θρησκευιολογία, τὸ Κανονικὸ Δίκαιο κ.ἄ.π., καθὼς ἐπίσης και συναφῶν ἐπιστημονικῶν γνωστικῶν περιοχῶν, ὅπως τῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐκδοτικῆς, τῆς ἱστορίας, τῆς κοινωνιολογίας, τῆς ψυχολογίας κ.ἄ., ἀποφάσισε τὸ δεύτερο ἐπετειακὸ Συνέδριο γιὰ τὰ 100 χρόνια τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* νὰ εἶναι ἀφιερωμένο κατὰ τὸ ἓνα του μέρος στὴν ἱστορία και τὴν προσφορὰ τοῦ περιοδικοῦ και κατὰ τὸ ἄλλο στὴν παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας και Θεολογίας στὴν ψηφιακὴ ἐποχή. Στὸ Β' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Θεολογικὸ Συνέδριο θὰ συμμετάσχουν διακεκριμένοι θεολόγοι και ἀκαδημαϊκοὶ ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο και ὄχι μόνον κόσμον.

Τὸ Συνέδριο διαρθρώνεται σὲ δύο ἄξονες:

Α. Ὁ πρῶτος ἄξονας ἀφορᾷ τὴν ἱστορία τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* μέχρι σήμερα (ἴδρυση, συνεργάτες, θεματικὲς περιοχὲς, ἐξέλιξη και προοπτικὲς, κ.λπ.) και τὴν ἀποτίμηση τῆς ἐν γένει προσφορᾶς του. Γιὰ τὸν θεματικὸ αὐτὸν ἄξονα, οἱ εἰσηγήσεις θὰ προκύψουν ἀπὸ τὶς προτάσεις ποὺ θὰ κατατεθοῦν βάσει τῆς Ἀνοικτῆς Προσκήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος και θὰ τεθοῦν ἀνωλύτως ὑπὸ τὴν κρίση τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἔγινε και στὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ 2023.

Θεματικές περιοχές, θα μπορούσαν –**ένδεικτικά και όχι περιοριστικά**– να είναι:

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ ἡ *γέννησις* τῆς *Θεολογίας* (ιστορικό, πολιτικό καὶ κοινωνικό πλαίσιο, συνιστώσες διαμόρφωσης τῆς συγκυρίας)

2. Ἱστορία τοῦ περιοδικοῦ (ῦλη, ἀφιερωματικά τεύχη, ἐξελικτικές τάσεις ἀνά περιόδους διευθύνσεων συντάξεως, συνεργάτες, μορφή, κ.ἄ.) – Γλωσσικές ἐπιλογές καὶ ἐκδοτικές πρακτικές

3. Θεολογικές τάσεις καὶ ρεύματα – Τὸ περιοδικὸ ὡς ἐφαλτήριο σημαντικῶν θεολόγων ἢ/καὶ ἄλλων διανοητῶν

4. Ἡ παρουσία τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* στὰ σύγχρονα ζητήματα, διεπιστημονικές προσεγγίσεις καὶ δράσεις.

Β. Ὁ δεύτερος θεματικὸς ἄξονας ἀφορᾷ τὸ θέμα: «Ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ θεολογίας στὴν Ψηφιακὴ ἐποχὴ». Δηλαδή, πόσο ἡ νέα ψηφιακὴ πραγματικότητα καὶ οἱ ἐφαρμογές της, ἀνεξαρτήτως τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως, ἐπηρεάζουν τὴ φύση, τὴν οὐσία καὶ τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς θεολογίας της, μὲ ποιὸν τρόπο, σὲ ποιούς τομείς (λειτουργική, ἀνθρωπολογία, ποιμαντική, ἱεραποστολὴ κ.λπ.). Εἰδικότερα, ἡ θεματικὴ στοχεύει νὰ ἀναζητήσῃ κατὰ πόσον ἡ ψηφιακότητα καὶ ἐξαύλωση τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀλλοιώνει τὴν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν προκειμένῳ, τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ διερευνηθεῖ ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας στὸν σημερινὸ εἰκονικὸ καὶ ἀσώματο κόσμον τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ποὺ προάγει τὴν ἀσώματη κοινωνία ὅταν π.χ. ὁ χῶρος καὶ ὁ χρόνος δὲν ὑπάρχουν στὶς πραγματικές τους διαστάσεις, ὅταν φαίνεται νὰ ἀναιρεῖται τὸ εὐαγγελικό: «οὐ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18, 20). Πρόκειται τρόπον τινὰ γιὰ ἓνα εἶδος «ἐπέκτασης» τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώτου Συνεδρίου καὶ γιὰ περαιτέρω ἐμβάθυνση στοὺς παραπάνω τιθέμενους προβληματισμούς. Γιὰ τὸν θεματικὸ αὐτὸν ἄξονα, μέρος τῶν εἰσηγήσεων θὰ προέλθῃ ἀπὸ προσκεκλημένους ὁμιλητὲς καὶ οἱ λοιπὲς θὰ προκύβουν ἀπὸ τὶς προτάσεις ποὺ θὰ ὑποβληθοῦν βάσει τῆς Ἀνοικτῆς Προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καὶ θὰ ἐγκριθοῦν ἀνωνύμως ἀπὸ τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπή.

Στὴ φιλοσοφία καὶ τὸ σκεπτικὸ τοῦ Συνεδρίου εἶναι νὰ δοθεῖ βῆμα καὶ γιὰ μία διεπιστημονικὴ διερεύνηση τοῦ μόλις προαναφερθέντος θέματος, ὥστε νὰ προκύβῃ μία ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερη καὶ σφαιρικὴ ἐξέταση τῆς ἐξαύλωσης καὶ τῆς προώθησης μιᾶς εἰκονικῆς ψηφιακῆς «πραγματικότητας» καὶ τὶς ἐπιπτώσεις τους στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ θεολογία της κυρίως, καὶ κατ' ἐπέκταση σὲ κάθε πτυχὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες θρησκείες. Ὡς ἐκ τούτου, θὰ προσκληθοῦν εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἐγνωσμένου διεθνοῦς κύρους, ἀπὸ διαφορετικές ἐπιστημονικές εἰδικεύσεις, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀσχοληθεῖ μὲ τὴ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τῆς σωματικῆς παρουσίας ἐν γένει στὶς ἀνθρώπινες

σχέσεις, καθώς έξ αιτίας τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως τὸ σῶμα διαρκῶς ὑποβαθμίζεται, ἡ φυσικὴ παρουσία ἀπομειώνεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη δημιουργικότητα ὑποχωρεῖ. Ἐνδιαφέρουσα γιὰ τὴ στόχευση τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ μελέτη τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας ποὺ οἱ ἐρευνητὲς αὐτοὶ ἀποδίδουν στὴ φυσικὴ παρουσία, γεγονός ποὺ συναντᾷ τὴν ἀδιαπραγμάτευτη θεολογικὴ ἀξία ποὺ ἔχει δώσει ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία στὸ σῶμα, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται στὸ δόγμα περὶ Ἐνανθρωπήσεως καὶ περὶ Ἀναστάσεως.

Γιὰ νὰ γίνουν ὅμως ἀντιληπτὰ τὰ ἀνωτέρω, χρειάζεται νὰ ἐξετασθεῖ κατὰ πόσον τὰ περὶ «οὐδετερότητας» τῆς τεχνολογίας εἶναι ἓνα ἰδεολόγημα (ὅπως ἔχουν ὑποστηρίξει ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ. φιλόσοφοι, κοινωνιολόγοι καὶ λογοτέχνες), τὸ ὁποῖο μεταθέτει ὅλα τὰ προβλήματα, πραγματικὰ ἢ ἀναμενόμενα, στὸ πεδίο τῆς καλῆς ἢ τῆς κακῆς χρήσεως. Τὸ τυπικὸ ἐπιχείρημα αὐτῆς τῆς προσέγγισης εἶναι ὅτι τὸ μαχαῖρι μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ νὰ κόψει ψωμὶ καὶ γιὰ νὰ σκοτώσει, ἐπομένως ὁ τρόπος χρήσης του εἶναι αὐτὸς ποὺ καθορίζει τὸ ἐπωφελες ἢ τὸ βλαπτικὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ὄχι ἡ ὄντολογία του. Παραθεωρεῖται ὅμως ὅτι τὸ μαχαῖρι ἐξ ἀρχῆς κατασκευάζεται γιὰ νὰ κόβει. Ἀλλὰ ἀκόμη κι ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς καλῆς ἢ τῆς κακῆς χρήσεως ἔχει ἐφαρμογὴ στὴν περίπτωση τοῦ μαχαιριοῦ ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τί θὰ λέγαμε π.χ. γιὰ τὴν ἀτομικὴ βόμβα, γιὰ τὸ Καλάζνικωφ ἢ γιὰ τὸ Οὔζι;

Ὡστόσο, ἤδη ἀπὸ τὸν 19ο αἰ. καὶ κυρίως ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ., συγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι (π.χ. Samuel Butler, Carpenter, Tolstoy, Russell κ.ἄ.) ἐπεσήμαναν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς τεχνολογίας δὲν ἔγκειται στὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ χρήση τῆς, ἀλλὰ στὴν ἴδια τὴν οὐσία τῆς, ποὺ δὲν εἶναι κάτι τὸ τεχνικὸ, ἀλλὰ μᾶλλον μιὰ συγκεκριμένη κοσμοθεωρία καὶ φιλοσοφία. Δηλαδή, ἡ τεχνολογία βασίζεται σέ, προκύπτει ἀπὸ, καὶ ἀναπαράγει μιὰν ὀρισμένη στάση ἀπέναντι στὸν κόσμο/φύση, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν Θεό. Ἐπιπλέον, ἐφ' ὅσον ἐμπεριέχει ἓνα σκοπὸ, δὲν μπορούμε νὰ μιᾶμε γιὰ οὐδετερότητα. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπισήμανση διατυπώθηκε μετὰ τὴ Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση, καθὼς τότε πραγματικὰ ἔχουμε μιὰ τομὴ, τὴν εἰσαγωγὴ τῆς μηχανῆς, ἡ ὁποία ἄλλαξε ριζικὰ τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἐργαλείου, τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, τοῦ χρόνου, τῆς ἀπόστασης κ.λπ.

Ἐν τούτοις, ἡ θέση περὶ οὐδετερότητας καὶ καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τῆς τεχνολογίας ὄχι μόνον δὲν ἐγκαταλείφθηκε, ἀλλὰ προβλήθηκε μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη ἔνταση μετὰ τὴ ρίψη τῆς πυρηνικῆς βόμβας (1945). Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερα, παρὰ τὴν ἐνδελεχῆ ἀνάλυση τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος ἀπὸ φιλοσόφους ὅπως ὁ Χάιντεγκερ, ὁ Σπ. Κυριαζόπουλος, κ.ἄ., καὶ παρὰ τὸ ὅτι εἶναι πλέον γνωστὸ ὅτι ἡ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξη χρηματοδοτεῖται ἀπὸ ἰδιῶτες, ἐταιρεῖες κ.λπ., γιὰ τὴν ἐπίτευξη συγκεκριμένων σκοπῶν – συνήθως, ὄχι πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητας, ὅπως διαφημίζεται, ἀλλὰ πρὸς τὴ μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους, τῆς ἐξουσίας, τῆς ἐπιρροῆς κ.λπ. Ὅλος αὐτὸς ὁ προβληματισμὸς προβάλλει ἀκόμη πιὸ ἐπιτακτικὸς σήμερα, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ψηφιακῆς

τεχνολογίας, ή οποία ανατρέπει έντελῶς τις παλαιότερες βεβαιότητές μας, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση ὅτι τὰ ὄρια τῶν ἀνθρώπινων δυνατοτήτων ἔχουν ὑπερβασθῆ. Οἱ κάθε φύσεως αὐτοματισμοί, ἡ Τεχνητὴ Νοημοσύνη, ἀκόμη καὶ ἡ διαφημιζόμενη «ἀνάσταση τῶν νεκρῶν» (deathbots, griefbots κ.τ.τ.) δημιουργοῦν ἕναν πρωτόγνωρο κόσμο, τοῦ ὁποῦ τὴν ἐξέλιξη δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ προβλέψουμε.

Θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἡ ἀντίληψη περὶ οὐδετερότητας καὶ καλῆς/κακῆς χρήσεως εἶναι μιὰ συμβιβαστικὴ θέση μεταξὺ τεχνοφοβίας καὶ τεχνολατρίας. Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ὅμως δὲν εἶναι νὰ ἐμπλακῆ σ' αὐτὸ τὸ δίπολο, διότι ὁ ρόλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας εἶναι νὰ εἰκονίζει τὰ Ἔσχατα μέσα στὴν Ἱστορία καὶ νὰ ὑπενθυμίζει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἀντλεῖ ταυτότητες ἀπὸ κτιστὲς βεβαιότητες. Γιὰ νὰ συμβεῖ ὅμως αὐτό, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογία της πρέπει νὰ μὴ χάσουν τὴν ἀντίληψη περὶ προσώπου, σχέσεως, ἐνσώματης κοινωνίας.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω, θεματικὲς περιοχὲς γιὰ τὸν δεῦτερο ἄξονα τοῦ Συνεδρίου θὰ μπορούσαν **-ἐνδεικτικὰ καὶ ὄχι περιοριστικὰ-** νὰ εἶναι:

1. Ποιὰ εἶναι ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ὄντολογία τῆς τεχνολογίας, πῶς μεταδίδεται μέσα ἀπὸ τὰ τεχνολογικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὴ χρήση τῶν τεχνολογικῶν καινοτομιῶν;

2. Ὁ ρόλος καὶ ἡ θέση τοῦ σώματος στὸν νέο τεχνολογικὸ κόσμο: συγκρίσεις, συγκλίσεις καὶ ἀποκλίσεις στὶς διάφορες φάσεις τῆς ἱστορίας τῆς τεχνολογίας.

3. *Δαμιονοποίηση vs. ἐξιδανίκευση* τῆς τεχνολογίας: ἀγγίζει τὸ δίπολο τὸ πρόβλημα;

4. Ἡ ἀντίληψη περὶ οὐδετερότητας τῆς τεχνολογίας καὶ τὸ ἀποπροσανατολιστικὸ (;) δίλημμα περὶ καλῆς καὶ κακῆς χρήσεως.

5. Ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευση/ἀπομάγευση/ἀπο-ιεροποίηση στὸν ψηφιακὸ μετασχηματισμὸ Ἐκκλησίας καὶ θεολογίας.

6. Πῶς ἡ ψηφιακὴ τεχνολογία ἐπηρεάζει στὴν πράξη πτυχὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τῆς λατρείας καὶ τῆς Θεολογίας;

7. Ψηφιακὴ Ἐνορία καὶ ψηφιακὸς μοναστικὸς βίος: ἡ ἀναίρεση τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας - Οἱ συνέπειες τῆς ἀποσωματοποίησης γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ θεολογία.

8. Οἱ συνέπειες τῆς ψηφιακῆς «πραγματικότητας» σὲ ἄλλες θρησκείες καὶ πτυχὲς τοῦ δημοσίου βίου.

Μὲ βάση τὸ σκεπτικὸ (*ratio*) αὐτό, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Τμήματος Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*, θέλοντας νὰ τιμήσει τὴν ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος συμβολὴ του στὰ θεολογικὰ Γράμματα, καλεῖ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ συμμετάσχουν μὲ εἰσήγηση (κατόχους τοῦλάχιστον διδακτορικοῦ τίτλου σπουδῶν) νὰ ὑποβάλουν στὴ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου, στὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρο-

μείου: synedrio2025@ecclesia.gr σὲ δύο χωριστὰ ἀρχεῖα (τύπου word ἢ pdf): α) σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα (περ. 200 λέξεων) καὶ β) τίτλο ἀνακοίνωσης καὶ περιλήψη (περ. 300 λέξεων) τῆς προτάσεως εἰσηγήσεώς τους, τὸ ἀργότερο **μέχρι τὴν 31η Μαρτίου 2025**. Οἱ εἰσηγήσεις θὰ ἔχουν τὸν χαρακτήρα σύντομης ἀνακοίνωσης μέγιστης διάρκειας 15 λεπτῶν. Ἀκολούθως, οἱ ὑποβληθησόμενες προτάσεις θὰ προωθηθοῦν ἀνωνύμως ἀπὸ τὴ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου στὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀξιολόγησι καὶ στὴ συνέχεια ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐγκρίσεως ἢ ἀπορρίψεως τῆς προτάσεώς τους τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν 30ῃ Ἀπριλίου 2025.

Ἡ ἐπίσημη ἑναρξὴ τοῦ Συνεδρίου θὰ γίνῃ τὴ Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου 2025 τὸ ἀπόγευμα, παρουσία τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτειακῶν προσώπων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν, μὲ ἑναρκτήρια κεντρικὴ διάλεξι στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἐνῶ οἱ κύριες ἐργασίες του θὰ διεξαχθοῦν τὴν Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν Τετάρτη 1 Ὀκτωβρίου 2025 στὸ Ἀμφιθέατρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Ἐπίσημες γλῶσσες τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ἡ ἐλληνικὴ καὶ ἡ ἀγγλική.

Γιὰ ὅποιαδήποτε πληροφορία, οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνσι: synedrio2025@ecclesia.gr ἢ στὰ τηλ. **2111824315** καὶ **2111824316**.

Ἐκ τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς